Els àrbitres també compten

«Per pujar a Primera no només és necessari jugar bé i tenir sort. També influeixen altres factors externs, com que els àrbitres no et perjudiquin»

El drama amb el Lugo va arribar al minut 91, però el partit es va començar a perdre una setmana abans a Mallorca. La treballada victòria (0-1) va tenir un alt cost. Carles Mas (minut 74) i Richy (minut 92) van ser expulsats amb dues targetes grogues. La segona de Richy, molt més que rigorosa. L'àrbitre era Ocón Arraiz, el mateix que dues temporades abans havia liquidat les opcions del Girona d'ascens directe en no assenyalar un penal de llibre a Acuña al camp de l'Almeria que hauria comportat l'expulsió del defensa local Trujillo. Era la penúltima jornada.

Les decisions d'Ocón Arraiz a Mallorca van obligar Machín a improvisar una tripleta de centrals per afrontar el partit més decisiu de la història del Girona. Dels habituals al llarg de la lliga, només va poder comptar amb Lejeune. Richy estava sancionat, i Ramalho s'havia lesionat greument tres setmanes abans a Vitòria. El primer suplent, Carles Mas, també estava suspès. Van jugar Íñiguez, amb aparicions intermitents al llarg de la Lliga, i David Garcia, que ni era central ni jugava habitualment.

D'Ocón Arraiz hem passat a Figueroa Vázquez. El triomf de Reus també pot tenir un alt cost. Diumenge, contra el Cadis, tercer classificat, no podran jugar ni Pedro Alcalá, per una targeta més que rigorosa, ni Rubén Alcaraz, expulsat per dues amonestacions gairebé en un minut. Falta saber l'abast de les lesions de Borja García i Aday, aquest últim amb l'agreujant que Mojica també està lesionat. Previsiblement, Pablo Machín tampoc podrà seure a la banqueta. En les dues últimes derrotes en lliga a Montilivi (desembre de 2015, fa quinze mesos), Machín estava expulsat.

El Girona portava una mitjana de 2,3 targetes en les 28 primeres jornades; diumenge en va veure set en un partit sense cap duresa i que va dominar en el marcador tot el segon temps. Més la vermella final a Machín. Les dues úniques expulsions d'aquesta temporada han sigut del mateix jugador i amb el mateix àrbitre. Figueroa Vázquez ha ensenyat cinc vermelles en els 15 partits que ha dirigit: dues per a Alcaraz; en ambdues ocasions en molt pocs minuts de diferència. Al Girona, li han xiulat cinc penals en contra; dos el mateix col·legiat. El pitjor no van ser aquestes accions descrites, sinó que va aplicar dues interpretacions del reglament des del primer minut. Qualsevol contacte era falta contra el Girona. També els inexistents fores de joc a Sandaza i Longo en jugades de gol. Tothom pot tenir un mal dia, però Figueroa Vázquez ja el va tenir l'any passat contra el Nàstic (expulsió de Lekic al minut 30, amb una segona targeta que el Comitè de Competició va anul·lar, igual que una groga injusta a Mata). I també aquest any al camp de l'Alcorcón (2-1).

Per no tornar a quedar amb cara de babaus, com el dia del Lugo amb l'aixecada de camisa del Betis-Sporting, i ara que hi som a temps, potser convindria que el consell del Girona FC [/girona-fc/] es fés sentir en el Comitè d'Àrbitres, educadament, perquè són molt rancuniosos, però amb fermesa. Diumenge mateix, poc després del Reus-Girona, al Getafe li van xiular un inexistent penal a favor i li van perdonar la segona groga a un jugador en el minut 44 de la primera meitat, molt més clamorosa que la de Rubén Alcaraz. Per pujar a Primera no només és necessari jugar bé i tenir sort. També influeixen altres factors externs, com que els àrbitres no et perjudiquin. Globalment, el Girona no es pot queixar dels arbitratges, però arriba el tram final i cal tenir-ho tot controlat.

Dit això, els jugadors també han de fer autocrítica i ser més intel·ligents. Saber com és cada àrbitre també forma

part del joc. I que Pablo Marí no s'entrebanqui sempre que perd la posició.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/14/arbitres-compten/834461.html?utm_source=rss